

НАРОДНА ВОЛЯ

Вестникъ за политика, стопанство и информация

Абонаментъ

За година 60 лв.

Излиза седмично

БРОЯ 1 ЛЕВЪ

За реклами 250 лв. на кв. см.

АДРЕСЪ:

Редак. „Народна Воля“

ул. „Гургулять“ № 3—Варна

Директоръ Георги Трайковъ

Изявленията на г. м-ръ Гичевъ

Господинъ министеръ Гичевъ направи завчера предъ представителитъ на тукашната преса изявления.

Между другото той събщи, че туко що е докладвалъ на Н. В. Царя за мърките които правителството взема за да помогне на пострадалото отъ природнитъ стихии население.

Като първа помощъ ще се отпусне по 2 крини храна на глава безплатно, а следъ това ще се действа съгласно закона за пострадалитъ отъ градушки и закона за подпомагане при обществени бедствия. Вънъ отъ това земеделъската банка ще се погрижи за доставката на храни, фуражъ и семе.

Освенъ това г-нъ министъръ е конфериралъ съ Н. Величество по защитата на българскитъ интереси въ предстоящитъ международни конференции.

Следъ като събщи, че тази година нѣма да можемъ да

направимъ износъ на храни г-нъ Гичевъ се обяви за староникъ на едно покачване на цената на зимницата до 3 лв. кгр, безъ обаче да се покачи цената на хлѣба.

На въпроса за реконструкцията на кабинета г-нъ Гичевъ подчерта старото си гледище, какво никой не може да бжде вечно министъръ и че ако интереситъ на управата налагатъ една промѣна, то всѣки ще я понесе безропотно.

На въпроса за търканията, които се появиха напоследѣкъ между партиитъ на блока, г-нъ министърътъ каза:

— Пълненъ миръ има само на гробищата, а Народниятъ блокъ не е гробница на партии.

По-нататкъ той събщи, че много естествено е да се появятъ спорове между партиитъ на блока, но това далечъ не означава, че тия спорове ще разколебаятъ народния блокъ.

Френското списание Vu, изпълнило две страници съ биографични бележки и портрети на политическитъ убийства следъ 1919 год. до днесъ. Между десетина пострадали голѣми заслужили държавници на покойния Шефъ на Земеделския съюзъ е дадено обширно мѣсто и помѣстени две снимки едната съ неговия портретъ а втората отъ стената на избата, кждето неговитъ палачи сж го заставили въ предсмъртна агония да напише съ собствената си ржка и кръвъ инициалитъ и датата на смъртта си.

Като съобщаваме на друго мѣсто, Полша се види принудена да склучи пактъ за миръ и ненападение съ Русия, а съ това изгуби своя смисълъ полско-романския договоръ. Така сега Романия е поставена въ положение или да остане сама, изолирана, срещу Русия или да подпише и тя такъвъ пактъ съ Русия, безъ разбира се тая последната да признае владението на Бесарабия отъ романцитъ за законно.

По подписването на единъ такъвъ пактъ безъ уреждане на бесарабския въпросъ, ще значи, че не само Русия счита владението Бесарабия отъ международно правно гледище за спорно, но и самитъ романици косвено го признаватъ за такова.

Като уреждането на вътрешно политическото положение така на външното такова, ще изисква поемането на такива голѣми отговорности, че никоя партия, колкото и да е силна тя не може да ги понесе сама, освенъ като рискува своята титулярностъ.

Ето защо кралътъ се види принуденъ да възложи управата на страната на единъ надпартиенъ кабинетъ, който ще иска подкрепата въ мжнитъ моменти съдействието на всички партии.

Французитъ голѣми врагове на подобни вандализми съ възмущение отбелязватъ този звѣрски актъ, на една ужо цивилизована страна въ Европа. Въ единъ въкъ на изтънена култура, този варварски начинъ на отмъщение на човѣкъ който е искалъ да прокара своитъ политически идеи напомня епохата на средновековна инквизиция. Колкото и да е скръбно да си припомнимъ това събитие, ний сме изненадани отъ факта че чужденцитъ сж много добре осведомени върху нашитъ работи.

Подъ портрета на Стамболийски списанието „Vu“ пише следното:

Вжтрешенъ прегледъ

Тазгодишната реколта.

Въ министерството на земледѣлието сж почнали да постъпватъ предварителни сведения за тазгодишната реколта.

Окончателнитъ цифри ще могатъ да се знаятъ едва къмъ края на месеца, но и отъ досегашнитъ сведения могатъ да се извадятъ известни заключения.

Общо реколтата се оценява като средня: въ сев. България е лоша, въ южна — доста добра. Тя ще е достатъчна за изхранването на населението, но никакъвъ износъ не ще може да се прави.

Следъ като се събератъ пълнитъ сведения, тѣ ще бждатъ докладвани на Министерския съветъ, за да се взематъ решения по забраната на износа и прехранването на населението въ непроизводителнитъ краища и въ тия, въ които населението пострада отъ природнитъ бедствия.

„На 9 юний 1923 год. единъ държавенъ превратъ организиранъ отъ военни свали отъ властъ управлението на Стамболийски. Въ сщия денъ, единъ воененъ отрядъ обсади къщата на министъръ президента въ Славовица за да го арестува. Той обаче успѣ да избѣга и се прикри въ съседнитъ гори. Най-после той се предаде на своя противникъ Славейко Василевъ.

Натоваренъ въ единъ камионъ, той бѣ отведенъ въ неговия домъ и брутално измъчванъ и впоследствие починалъ въ избата отъ нанесенитъ множество рани.

Горната снимка изобразява инициалъ А. С. и дата 1923 г. който президентъ е напи, салъ съ собствената си кръвъ върху стената.

Брата на Стамболийски, арестуванъ въ сщото врѣме, билъ вързанъ подъ единъ автомобилъ, прикрепенъ на единъ влакъ казватъ че въ автомобила останали само дветъ му ржце.

За да не стане гроба на Стамболийски мѣсто на поклонения отъ селското население,

вото тѣло е било погребано на едно непознато мѣсто. Единъ селянинъ който е открилъ гроба съ полузаровенитъ два обезглавени трупа, не посмѣлъ да направи откритието си достояние на селската маса отъ страхъ да не го постигне същата участъ.

Едва сега когато земеделския съюзъ е отново на властъ, останкитъ на двамата покойници сж били погребани съ голѣми почести на 14 того се състоя една импозантна демонстрация на гроба имъ, кждето сж се стекли хиляди поклонници отъ всички краища на България за да отдадатъ последна данъ на своя любимъ вождъ.

„Vu“

Както ни е известно Вайда Войводъ бѣ натоваренъ отъ Краля да образува единъ временечъ кабинетъ, който да произведе изборитъ. Тѣй като тая своя задача Вайда Войводъ изпълни, т. е. произведе изборитъ, то той поднесе оставката на кабинета, която бѣ приета отъ краля. Тоя повелднийтъ повика при себе си, както го изисква парламентарната практика, представителя на най-силната парламентарна група Маниу за да му възложи мисията да състави нови кабинетъ. Обаче Маниу отказа да стори това. Сжщото направи и подпредседателятъ на национал-цараниската партия Михалане, и кралятъ се виде принуденъ да натовари съ тая задача наново Вайда Войводъ.

Отказатъ на водителитъ на национал-цараниската партия Маниу и Михалане да съставятъ новиятъ кабинетъ на пръвъ погледъ буди недоумение, още повече, че партията която тѣ представляватъ има абсолютна болшинство въ парламента.

При една преценка на вътрешно и външно политическо положение на Романия, обаче, става ясно защо именно Маниу отказа да състави новиятъ кабинетъ.

Стопанското положение на Романия е извънредно много тежно. Дефицитътъ съ който привърши миналата финансова година надминава една трета отъ цѣлия бюджетъ.

Законътъ за уреждане на

селскитъ задължения, който предвижда едно опрощаване на дълговетъ съ 50 на сто, и погасяване на останалитъ 50 на сто въ продължение на 30 години съ 4 на сто лихва, лиши селското население отъ всѣкакви кредити и разстрои баннитъ, а съ това изплаши вложителитъ които предпочитатъ да държатъ паритъ скрити, отколкото да ги влагатъ въ несигурни банки или да ги даватъ на селянитъ. Всичко това парализира стопанския животъ на страната. Като се прибави и тазгодишния неудражай щени стане ясно колко е трудно стопанското положение на държавата.

Мъркитъ, които ще трѣбва да взематъ за да се избѣгне една катастрофа ще бждатъ отъ такова естество, че и най-силната партия, каквато е сега национал-цараниската, рискува своята популярностъ.

Не по добро е и външното политическо положение на Романия.

До сега ромѣнската външна политика се крепеше на два съюза: малкото сѣгашение и полско-ромѣнския съюзъ. Тия два съюза дължиха единъ другъ, защото както Югославия така Чехословашката република не поематъ ангажимента да поддържатъ Романия въ случай на конфликтъ съ Русия, Тая празнота се попълваше Полско-романското сѣгашение,

Свѣтовень прегледъ

Германия

Все пакъ най-важното събитие отъ свѣтовно-политически характеръ остава последните избори въ Германия. Волята на герм. народъ която бѣ изразена чрезъ тия избори не се очерта достатъчно ясно и цѣла Европа очаква-съ трепетъ резултатитъ отъ воденитъ преговори между партиинитъ водачи, правителството и раиш-президента Хинденбургъ. Тия преговори за сега се водятъ неофициално, защото сега въ Германия владѣе се още обичаеното чрезъ декретъ политическо „премирие“. Въ всѣки случай до края на месеца положението въ Германия ще се разясни.

Интересътъ, съ които се следятъ развитието на кризата въ Германия отъ всички държави, не е случаенъ:

60 милионитъ германски народъ, които заема централното мѣсто въ Европа, който граничи съ повечето отъ европейски дѣжави, презъ земята на която минаватъ най-важнитъ международни сухопътни пѣтища, и който е единъ отъ на-храбритъ, най-дисциплиниранитъ и най-культурни народи, може, когато поински, да разтрѣси цѣлия стопански и политически животъ на Европа и съ това и на цѣлия свѣтъ.

Както казахме вече единъ отъ партияте не успѣ при последнитъ избори да спечели толкова мандата, че да има абсолютно болшинство въ Раихстага и следователно, да може да образува единъ хо-могененъ кабинетъ. Сжщо така спомнахме че отношенията между партияте е такава,

че единствената възможна коалиция е онази на национал-социалиститъ съ националиститъ на Хугенберга и въ католическия центрумъ. Да се разтури Раихстага да се произведатъ нови избори едва ли има смисълъ, тъй като резултата ще бжде сжщия. Това показва сравнението на гласовѣтъ дадени при президенскитъ избори и съ онѣзи подадени при последнитъ избори: тѣ, въпрѣки шестмесечната агитация, се различаватъ твърде малко. Така напримѣръ хитлериститъ сж се увеличили само съ 300000 гласа.

Вънъ отъ по-горе споменатата комбинация остава, следователно, диктатурата. Военниятъ министъръ-генералъ Фонъ Шлайхеръ, който има доверие, да вземе властта въ

ржцитъ си и да управлява и безъ Раихстага. Изглежда обаче, че Хинденбургъ не желае едно такова управление и ако не успѣе да склони националиститъ и католицитъ да се коалиратъ, ще прибѣгне къмъ една прикрита диктатура, на която сега сж дали името „президентско правителство“. То ще бжде съставено отъ членове на партиитъ, но тѣ нѣма да представяватъ тия последнитъ въ управлението, но ще бждатъ отговорни само предъ президента на републиката, т. е. тѣ ще бждатъ хора, които ще се ползватъ съ довѣрието на Хинденбурга. Разбира се Генералъ Фонъ Шлайхеръ ще бжде грѣбнака на това правителство.

Разбира се, че въ връзка съ това „президентско“ правителство се спомѣнватъ имената на много личности, които биха могли да станатъ членове на новото правителство, но това сж само рухове. Преди всичко още не е разрешенъ принципалния въпросъ: парламентарно ли ще бжде бждащото правителство или диктаторско.

Нека се надѣваме, че благодарумието ще наддѣлѣе и че националиститъ ще се разбератъ съ католицитъ, като намерятъ единъ срѣденъ пѣтъ и по тоя начинъ да спасятъ Германия и съ това и Европа отъ нови сътресения.

Полша и Русия

Като едно важно последствие отъ резултата на законодателнитъ избори въ Германия е подписването на договора за приятелство и ненападение между Полша и Русия.

Съ замянето на Манджурия отъ японцитъ, се започна раздѣлването, единственото и останало на Русия пристанище въ далечния Изтокъ, което не замръзва. Защото линията която свързва това пристанище съ Русия минава презъ Манджурия. Вънъ отъ това къмъ основаната нова „Манджурска дѣржава“, която въ сжщностъ се управлява отъ японци, е присъединена южна Монголия и съ това японцитъ се вмѣкватъ като клинъ между Китай и Русия и прекъсватъ директнитъ съобщения между тия две дѣжави.

А като се има предъ видъ, какъто бжевикитъ изгубиха въра, че ще могатъ да бжевизиратъ Европа, и затова обрнати вниманието си къмъ грамаднитъ беднѣющии маси въ Китай и Индия, които бжевизирани могатъ да имъ по-

служатъ като средство да се сломи европейската буржуазия, и като се има още предъ видъ, че цѣлиятъ индустриаленъ планъ на бжевикитъ има за обектъ китайскитъ пазари, ще ни стане ясно, какъвъ е ударътъ който се нанася на Русия отъ Япония съ вмѣкването и въ Манджурия.

Целиятъ бжевишки строй ще бжде компроотиранъ. И всичкитъ онѣзи грамадни заводи около Уралъ (центърътъ на тѣжестъта на руската индустрия бѣ премѣстенъ отъ Донецкия басейнъ въ Уралъ) ще останатъ да стърчатъ запустѣли така както днесъ стърчатъ египетскитъ пирамиди. А изгледитъ на мирно разбирателство съ Япония нѣма. Защото и за Япония владението на Манджурия е отъ жизнено значение.

Всичкото това накара Руситъ да се приготвятъ за война. Първата тѣхна работа бѣ дипломатическата подготовка на бждащата война: тѣ се опитаха да осигурятъ западнитъ си граници, като поведоха преговори за пактъ за миръ и ненападение съ Полша. Успѣхъ, въпреки голѣмитъ отстъпки, които Русия направи, нѣма, защото Полша е свързана съ договоръ съ Романия, като необходимо условие за сключване на единъ пактъ за миръ и ненападение между Русия и Романия като необходимо условие за сключване такъвъ съ нея. Тая последната обаче постави на единъ такъвъ пактъ признаването на владението на Бесарабия отъ страна на Романия като законно.

Руситъ, които отстъпиха въ Брѣстлитовскъ съ една поразителна лекота толкова много руски земи, не се съгласяватъ на никаква цена да признаватъ владението на Бесарабия отъ Романия за законно. Ясно е, че бжевикитъ се различаватъ отъ царетѣ по отношение стремленіето къмъ проливитъ само по това, че ако първитъ мечтаеха да турнатъ отъ Ново крѣстъта на св. София въ Цариграда, то днешнитъ мислятъ да поставятъ не крѣстъта, а новата емблема на вѣчно еднакви руски империализмъ—сърпа и чука.

Така се затегнахъ преговоритъ между Полша и Романия отъ една страна и Русия отъ друга. И изглеждаше, че до никакви пактове нѣмаше да се дойде, ако при изборитъ въ Германия дѣснитъ партии нѣмаха успѣхъ.

Хитлериститъ, обаче, които не криятъ, че първата тѣхна работа, когато взематъ властта, ще бжде да корегиратъ съ доб-

ро или съ зло източната (Полско-Германска) граница, която премахнатъ така наречения „Коридоръ“, поставятъ сега, вземаме на властта, Полша въ сжщото положение, въ каквото поставиха японцитъ Русия. Затова Полша безъ да дочака подписването на такъво между

Романия и Русия. Разбира се, турна се една кладеза, че ратификацията ще последва матко-по-късно, като презъ това време ще се водятъ и на ново преговори между Русия и Романия. Но за вѣчки е ясно, че тоя пактъ ще бжде ратифицирано, какъвто и да бжде изходитъ на руско-романскитъ договори.

И. Д. Черневъ — бившъ нар. представителъ

Единъ изходъ

Въ България, освенъ общитъ икономически причини които наложиха икономическата криза има и специфични мѣстни които днесъ държатъ економическото положение на страната на мъртва точка. У насъ прилива на оборотния капиталъ не се добива, както въ нѣкои голѣми дѣжави отъ вложени капитали въ чужди дѣжави, колониални доходи, транспорт и транзити на чужди стоки и голѣми експорти на индустриални предприятия, а единственото производство съ земледѣлското производство е една малка частъ отъ изкопаемитъ подземни и надземни богатства. При това до като реализирани, печалби отъ индустриални, минни и търговски обекти веднага могатъ да прекочатъ границитъ на дѣржавата и не обогатяватъ винаги оборотния народенъ капиталъ, то реално производство всецѣло преминаватъ въ обмѣна и приходи на дѣржавата. Това е единственъ живъ потокъ на средства който подобрява всѣка година икономическия животъ на страната и има ли презъ годината земл. производство има условия за икономически тласъкъ на страната ни.

Когато едно предприятие не може да покрие своитъ производствени разности то загива — фалирова. Нима това правило не се отнася и до най-големата наша индустрия землед. производство? Фактически у насъ кризата не настана ли когато цѣнитъ на нашата землед. производство почнаха да не покриватъ производствени тѣ му разности? И ако въпреки това има още производители у насъ които произвеждатъ—това е само или от липса на съзнание или отъ страхъ отъ гладъ. Само гледи вече ги кара да произвеждатъ зашто ако единъ индустриалецъ, търговецъ и др. фалирова той чрезъ вложенъ трудъ може да добие хлѣбъ, но ако селянина не произведе той е гладенъ на гладъ и самотъя гладъ ги кара да работятъ

въпреки че земл. производството у насъ е отдавна фалирало. Но нека очакваме като естествено последствие на това положение, намаление на земл. производство до размеръ на необходимото за консумация на самия производител. Това ще дойде и много скоро ще дойде.

Спекулира се, че известни дѣжави пускатъ на пазаръ храни съ по-ниски цени отъ нашитъ. Нека не се забравя че икономическия стабилизаторъ на тия дѣжави не се поддържа изключително на землед. имъ производство и реализираната загуба отъ тия цени тѣ могатъ да набавятъ, било тѣ печалби отъ индустриални експорти или главно отъ спекула съ златния еталонъ, който повишаватъ далечъ отъ базата на земл. производство, за да могатъ да експлоатиратъ икономически забравенитъ чрезъ разни заеми страни.

Ние, макаръ земледѣлска страна, но въ която благодатна на миннитъ богатства и климатически условия гдето много сурови материали могатъ да се добиятъ, сме закрепили една достатъчна — за страната ни индустрия. Ние имаме всички условия чрезъ системенъ стопански животъ, чрезъ подигане консумативната способностъ на нашето производително население да намалитъ до минимумъ вноса и да я закрепимъ, но ние трѣбва да заменимъ цѣлата необходима енергия за нашата индустрия и страна съ бѣлитъ или чернитъ въглища които богъ далъ въ изобилие. Сжщо когато камената солъ се намира само на 20 м. подъ земята ни ние можемъ безъ голѣми усилия било чрезъ трудовата било чрезъ използване всички заторници въ страната да разкриемъ това грамадно национално богатство и да спремъ износа на валута, като при това осигуримъ на цѣлото земл. население най-необходимия за скотовѣдството минералъ. Съ една дума ние днесъ въпреки всичко имаме всички обективни

Л. К. Б.

ВЪ НОВА ТУРЦИЯ

Колкото мѣстото да не позволява да бждемъ пространни, не можемъ да не споменемъ и за турския „Народенъ домъ“ въ Ангора — Халкъ Еви. Здание заемащо доста голѣма площъ. Построено всредъ голѣмъ площадъ, който тепърва се благоустройва, той спира погледъ дори и на най-разсеяния минавачъ. „Халкъ — Еви“ е сборното мѣсто на турската култура и фокусътъ отъ кждето ще се разпрѣскава. Тамъ се помещаватъ въ специални свои отдѣления девѣтъ културни секции: театрална, музикална, художествена, историческа археологическа и т. н. Той наподобява по своята организация на нашитъ читални д-ва, само че развити въ голѣмъ мащабъ. Начертания му пѣтъ отъ Нова Турция, подказва голѣмата задача, която има да изиграе въ националния културенъ животъ. Тамъ по насто-

ящемъ заседава една комисиия имаща задача да събере даннитъ и напише история на турския народъ отъ появяването му до днесъ. Поставенето и началото на художествената галерия. Хубавата вътрешност на отдѣлението е окрасена между другото и съ една картина която ще споменемъ не само като художествено творение съ достойнства, но повече поради символизма, който крие въ съдържанието си: представява ужасна сечъ на конница, въ която турцитъ сж се хвърлили смѣло и безъ страхъ, а подъ нея думитъ: „Ако отечеството поиска“, доплатъ и разкриватъ дълбокия и смисълъ. Изобщо и тукъ се работи въ всички посочени направления по строгъ планъ хармонизиращъ на общата деятелностъ за възобновяването.

Народния театръ сжщо за-

ема едно отдѣление отъ зданието. Той не е особено голѣмъ, обаче вътрешността му особено къмъ главния входъ е изящна. Мраморни: колони, стени и подове, красятъ предверието, фоеето и коридоритъ къмъ него. Красива, широка мраморна стѣла води за ложата на Гази Мустафа Кемалъ и за първия балконъ. Вътрешността на архитектурата и е красива въ източенъ стилъ. Театра макаръ новъ и модеренъ не прави впечатление да отговаря на изисквания. Не трѣбва обаче да се забравя, че той е нѣщо съвсемъ ново за Турция въ която при бившия режимъ не бѣше възможное. Сега се организира и трупъ и може би и тукъ въ скоро време ще се добиятъ необходимитъ постановки за единъ съвремененъ театръ. Направеното и до сега е много. Не е безинтересно да се отбележи,

че мѣстото кждето е построенъ театра е било по-рано гробища. Така резко е скъсано съ старото. Това е предостатъчно за да покаже смѣлостта и силата на новата власт, крачеща въ всички направления съ бързи крачки напредъ, отърсена отъ религиознитъ фанатизмъ и суеверието на невежеството.

Въ този театръ се устройва отъ придружаващата журналиститъ „Българска китка“ два спектакла, първия отъ които удостоенъ съ присѣствието на председателя на републиката Негово Превъзходство Мустафа Кемалъ. Радостта бже голяма и обща, когато се появи великия турски реформаторъ обкрженъ отъ свои министри, председателя на камарата, депутати и много други високопоставени лица. Това е първия случай, когато можехме да видимъ неговата горда осанка. Единъ напълно зрѣлъ мжжъ, съ среденъ ръстъ, стройна фигура, изразително лице. Набързо намъ се стори, че въ

известни части на лицето (устата и брадата) има нѣкаква прилика съ Наполеонъ I. Портретистътъ, може би ще намери и други общи черти у тези велики мжже. Не е обаче важенъ физическия портретъ. Ако си спомнимъ въ какви времена и какъ този великъ синъ на своето отечество поведе смѣло и неуклонно народа презъ огънь и мечъ къмъ светли бжднини, ще испъкне веднага предъ насъ и неговия духовенъ образъ, тѣй голѣмъ, тѣй-сияющъ, тѣй-обайващъ, тѣй подчиняващъ, какъвто въ действителностъ е билъ въ онзи решителенъ моментъ и продѣлката да е за млада, възраждаща се Турция и за всѣки безпристрастенъ чужденецъ.

Вѣренъ на традицитъ за гостоприемство на своя родъ, негово Превъзходство презъ втората почивка благоволитъ да приеме въ своя богатъ салонъ председателя на съюза г. Ан. Байчевъ и г. Б. Сакъзовъ, които поздравилъ за хубавата идея да се посети

условия за по-самостоятелен икономически живот отколкото живеем, но към всичко това трябва да прибавим *като необходимо условие да повишим цените на земеделските продукти до техните производствени разходи*. По този начин ние ще дадем един голям тласък за повишение консумативната способност на населението ни. Във страни като Франция, Германия и Италия, где земл. производително население въпреки че не е факторът в политическия живот на страните, производителното население е много по-добро отколкото у нас, защото там държавите чрез ограничителни мита пазят местното производство да не падне под производствените разходи.

Голямо заблуждение е да се мисли, че с повишение цените на земл. производство до производствените разходи прави се поскъпване на земл. производство. Поскъпване може да има, когато надъ производствените разходи се реализира печалба, а ние такава нямаме и към такава за сега не се стремим. Живота днес е затруднен не от скъп хляб, а от липса на капитал. Годишно произведения капитал от нашето земл. производство е намален под текущата цена на производството. Примерно: ако действителната стойност на нашето производство е 3 милиарда, които населението трябва да пусне в обращение чрез своето производство днес, пуска само два милиарда, които не достигат неговите производствени разходи и се чувства една липса, въпреки вложения труд от един милиард в повече. Във варненско ние произвеждахме за 60 мил. лева тютюн. Днес не произвеждаме нищо, ето откъде на пазара 60 мил. лв. помалко се явяват и това го чувства цяла еснаф и търговци. Ето защо, ако излъзем като база за нашия икономически строеж от следните цени на нашето земл. производство, които са около реалните производствени разходи: жито 5 лв., ечемик, царевица и грозде 4 лв., тютюн полски 20 лв., ароматични 90 до 150 лв., ние ще разчитаме цялото производително население да удвои оборотния капитал, който всяка година пуска и да удвои и консумативните си способности. Излишците ще останат за търговска обмяна и покриване задълженията на държавата. Колкото се отнася, че хляб щял да поскъпне, не бива никога да се бои, за-

щото, тютюнпроизводителното население и лозарското ще добият средства от своето производство да го платят. А за градското население у което веднага ще се засили икономическия тласък, би могло да се създаде един временен режим, въ който да има три типа хляб. Първия луксозен по 10 лв. кгр. задължителен за всички ресторанти безплатно да го дават, защото една порция, която струва 20—30 лв., може хляб да е безплатен. Втора категория типов хляб по 6 лв. кгр. и трета категория народен хляб по 4 лв. кгр., какъвто яде цял народ с малко примес от царевица и ржж. По този начин цената на житото ще остане

5 лв. като база но при условие строг контрол над мелничари и хлябари.

Всички тия цифри могат да търпят известна корекция но базата трябва да е следната: че за да се подобри икономическото положение на страната като главно условие си остава че цените на земеделските производства трябва да бъдат надъ производствените им разходи. Всички други мърки до сега показва че утежвяват положението на страната вместо да го подобрят, както беше случая с прословутото намаление на цените на предмети от първа необходимост.

Ревизията на договорите!...

Обедняването на народните маси, безработицата и стопанската криза, която по своя обсега надхвърлиха границите и въ най-добре поставената стопанска държава, затвърдиха убеждението и въ най-предубедените — какво, че създаденото международно положение, по силата на така наречените „парижки диктати“ — да се поддържа и за напредъ с силата на оръжието е просто невъзможно и ако това се прави от силните държави „победителки“ — това значи да се поставя въ опасност световния мир. Дълго беше на О. Н. да се замисли върху утрешния ден на Европа! Налагаше се на ония, които изковаха толкова много вериги за победените народи, да помислят и за своята собствена съдба, за мирът и спокойствието на своя дом, за щастieto и напредъка на ония, които ги представляват въ международния живот въ името на световната правда и обществената солидарност!... Големите фигури въ световната политика — най-после си спомниха думите на един голем държавник, който още през 1922 година въ Конференцията на Сан-Ремо беше казал: „Европа трябва да се усмихне!“... Бръчките от нейното чело трябва да изчезнат, мрачните мисли и неприязнените чувства между народи и държави трябва да се изяснят и по тяхното лице трябва да засияе усмивката на братските отношения и братската солидарност! Ония, които с своите писания и речи държяха въ тревога и неизвестност общественото мнение въ срѣдна и

източна Европа — ония, които събраха бури и тревоги, заплашваха с подпалване на световния мир, ако се докосне само камъче от она сграда на мирните договори, — днес сж опровергани и от развитите се от последните дни събития въ Женева и Лозана — следователно ги ще трябва да си направят и съответните заключения, за да се коригират... Въ международния живот трябва да се мѝри с друг аршин, друга мѝрка. Фанатизъм, сектанство — както въ политиката на отделната държава, така и въ международния живот сж пакостни и дават тъкмо обратни резултати ако се следва тоя път. Живота, спокойствието, мирът и напредъка, стопанското и политическо преуспяване въ отделната държава е неразривно свързан с тия на другите съседни и далечни държави!... Законът за безпазването не отрича възникналите и добрите отношения с другите... Разумните съвети, протести, предупреждения отправяни от видни и даровити държавници към ония, които държат съдбините на света въ свои ръце — намѝриха благодатна почва и дадоха резултати. Към тях човѝчеството ще трябва да отправи горещата си благодарност.

Тяхната заслуга е голяма въ полза на мира. Тѝ спечелиха най-големото сражение!... Защото въ времена, когато народите сж още не успокоени и сж пробудени и развихрени кървави инстинкти — викани от екзалтирани водачи на шумни манифестации и протести за кървава разплата и

унищожение на тия, които бѝха оковани въ вериги, — тяхното дѣло, на искрените ратници за запазване на световния мир и напредък, на мирното творчество и братските отношения между народи и държави, пораста предъ нашите очи, предъ очите на ония, които сж обективни наблюдатели на всемирната трагедия, която се разыгрива от години насам. Светът гледаше с ужас и тревога въ душата си на всичко онова, което се върши от оговорни срѣди въ големите държави на срѣдна Европа, — той беше изправен предъ един кошмар на една нова война между народите, по-страшна, по-опустошителна и грозна от всички до сега преживени. Първия голѝм и мастит държавник, народен трибун и безкористен борец за правда и мир, постоянен делегат въ О. Н., — който даде първия сигнал за борба противъ великата неправда, извършена с така наречените „парижки диктати“ — бѝше Графъ Япония, гордия и безстрашен син на героична и смѝла въ тая борба Унгария!... Неговия протест като грѝмотевица от ясно небе се разнесе въ ширнатъ зали на О. Н. — тогава, когато всички помислиха, че сж подписването на това парче хартия — здраво сж оковани 40,000,000 души въ новите вериги, които се изковаха въ предградията на Париж и на вечни времена тяхното мѝлчание е осигурено, пляката подблена и статуквото след войните ненарушимо!... Още ехото от тоя протест на стария трибун не заглъхнало — там нѝкъде задъ океана се чува нови протести, нови викове за вразумяване, за правда и мир! — Това бѝха Дандюран, Сенатора Бора, Адачи и редъ още видни държавници с световна известност!... Сенатора Бора е един от първите и авторитетни пионери въ това направление — който постави на световните арбитри тежката и трудна за разрешене задача — репарации, дългове и обезоражаване!... Три въпроса от правилното разрешение на които изключително зависи запазването на световния мир и бъдещето на Европа! Първите стѝпки направени въ Лозана — отбелязаните блескави резултати обнадеждават човѝчеството и му вдъхват въра въ добротата бѝдаше. Нека очакваме въ близко бъдаще много нѝщо повече от онова, което мислимъ. Защото събитията се развиват с такава бързина

и носят такива изненади, че на нас не остава нищо друго, освен да бдимъ здраво на своя пост и подпомогнемъ с всички сили дѣлото на мира, което се твори с толкова жертви, усилия и труд — и искрено подпомогнато от нашите държавници днес!... Ние сме изправени предъ ревизията на тия диктати — по силата на което се създаде едно положение, подържаното на което поставя въ опасност световния мир! По силата на чл. 19 от пакта за О. Н. — тая ревизия се налага и тя започва. Бавно, но сигурно!... Хр. Н. Р.

Надежда

Сществува една мила и странна легенда която разказва за един пѝтникъ попаднал въ вѝлшебна градина гдѣто всѝко цѣтѣ символизира по една отъ човѝшките добродетели. Воденъ отъ единъ ангѣлъ странникъ бродѣлъ между аромата и красотата на цѣтѣта и често се спиралъ въ опиянение отъ чара на нѝкое чудно хубаво цѣтѣ. Но особено билъ той плененъ и очарованъ отъ едно, за което даже и ангѣла му казалъ, че е едно отъ най-красивите.

— Какъ се нарича — попиталъ пѝтника.

— Цѣтѣто на „надеждата“, отговорилъ пѝтника.

И не е ли наистина надеждата най-великолепното цѣтѣ на живота?

Старата поговорка казва че „докато има надежда има и живот“.

Надеждата крепи сломения земледѣлецъ изправенъ предъ останките на своя трудъ след свирѣпа природна стихия — надеждата за по добра реколта.

Надеждата крепи моржъ попадналъ въ ноктите на стихийна буря — надеждата че следъ буря ще грѣе слънце. Тя е крепителя на сърдцето и на тѣлото че ще преодолѣе въ борбата сж микроба.

Надеждата е единъ отъ най-силните цѣрове за нещастните и е сестра на върата. Наивна и срамежлива но е героична, като чароденъ лѣкъ. Тя повдига духа и му влива жизненост.

Никой разуменъ човѝкъ не може да мисли, че е измамненъ отъ надеждата. Навѣрно това, което го е измамилъ е неговото лековѣрие. Въ единъ свѣтъ на неизвестност, той сигурно е разчиталъ много на бъдещето, чиято отличителна черта е забулена въ непрони-

нова Турция отъ групата и пожелалъ да се засили взаимното опознаване и приятелство между народите. Изказалъ е голѝмото си задоволство за гдето отъ толкова далечно разстояние децата на единъ приятелски народъ сж дошли въ сърдцето на новата държава, за да се запознаятъ сж нея, а турския свѣтъ — сж хубавия български битъ, който той добре познавалъ. Направи общо впечатление интереса сж който Гази следеше спектакла и до чакването на края му. Аплодисментите разнесени отъ неговата ложа бѝха една голѝма награда за скромните труженици на взаимното опознаване.

Честта сж която официална Турция удостои екскурзияните, не се изрази само сж присъствието на Негово Превъзходителство на спектѣла. Презъ цялото време на пребиваването, тѝ бѝха обект на внимание и почитъ, засвидетелствувани по най-непринуденъ начинъ. На чая, който бѝ даденъ

въ „цифлика“ на Гази на 22 юний т. г. не бѝше безъ значение присъствието на Негово Превъзходителство Министъръ Председателя Изметъ Паша, Министѣра на Външните работи г. Ружди Бей, Министѣра на Просвѣтата г. Есадъ Бей, председателя на парламентарното болшинство г. Реджебъ Али Бей и други ръководни лица въ живота на новата държава. Това е сж единъ актъ на голѝмо гостоприемство.

Тѣхното участие въ тази срѣща, устроена отъ Анадолската Телеграфна Агенция и дружеството за Балканско споразумение, предаде единъ особенъ характеръ на тържеството. Съвместното изпълнение, въ хубавия сѣнчестъ паркъ, на открито, народни пѣсни отъ турския хоръ и оркестъръ на музикалното училище и придружаваната журналистите „китка“, допринесе за по-големата задушност, тѝ необходима при приятелски срещи. А произнесените рѣчи, разясниха още повече идеята за сближе-

нието между двата народа, на която за лишѣнъ пътъ се подчерта, че народътъ и официална властъ не сж чужди. Когато г. Б. Сакъзовъ, отговаряйки на хубавите рѣчи на г. г. Рюшенъ Ешрефъ Бей и Фазълъ Ахмедъ Бей, между другото каза, че пѝтя на балканското сближение е презъ турско-българското приятелство, общите аплодисменти изразиха нескриваните симпатии по най-блестящъ начинъ.

Присъствието, сжщо така, на Министѣра на Вътрешните работи г. Шукрю Кая Бей и тоя на просвѣтата, известния вече г. Есадъ Бей, на прощанията въ ресторанта „Карпичъ“ въ Ангора, направените множество общи снимки презъ цялото време на пребиването, говорятъ сжщо за една непринудена искреност. Приема, най-сетне, частъ преди заминаването, отъ председателя на народната (правителствената) партия и на парламентарното болшинство г. Реджебъ Али Бей, въ неговия кабинетъ и прия-

телските разговори, които водиха, при пълно познаване на нашия политически, социаленъ и стопански животъ, е сжщо единъ актъ на приятелско сближаване. Раздѣлата по-нататъкъ на Ангорската гара, дойде да допълни картината. А венецъ на всичко бѝше придружаването на влака до гарата на Гази отъ аеропланъ носящъ вероятно височайшето „сбогъмо“. Това бѝше върхътъ на любезността на нашите турски приятели.

Напушайки новата столица ще си позволимъ да кажемъ нѝколко общи думи, следъ като се спрѣхме вече на известни учреждения и институти. Градътъ Ангора е единъ отъ най-старите въ Мала-Азия и носи характерните белези на всѝки турски градъ, до колкото се отнася до старата му частъ. Тамъ улиците сж тѣсни, криви и даже по-лоши отъ цариградските. Кѝлдрѣните изоставени безъ поддрѣжка. Кѝщите сж ниски и не може да се различи нѝкаква особена архитектура. Дво-

роветъ сж голѝми и заградени сж високи, криви прѣстени стѣни, сж голѝми плѣтни дървени врати. Това е предимно около калето останало отъ римско време, реставрирано сега и служещо за музей за реликви. Все въ тази частъ има заградени доста мѣста отъ бездомници, чийто кѝшурки както ни се съобщиха, общината щѣла да събаря. Но това е старата, малка частъ на града, която сжщо се благоустройва. А новата, въ която сж всички учреждения и обществени заведения, е напълно модерна. Зданията сж високи и въ хубав стилъ построени — преобладаватъ правите, плоските линии. Улиците сж широки, електрифицирани богато, павирани, асфалтирани и шосирани, снабдени сж широки и удобни тротоари. Не липсватъ и красиви сѣнчести алеи. Прави впечатление, че новите квартали сж рѣдко застроени, но сж изгледъ въ близко бъдаще всѝко да бѝде изпълнено. Праздните мѣста сж оставени сж

цаема мистерия. Всичко което може да се очаква от надеждата, е да ни крепи до утрешния ден. И ако на следния ден тя не е оправна, друга е готова да я замъсти.

Нашата надежда е като стъпалата на една стълба: ако едно от тях се счупи докато още стоим на него, всъкога има друго, на което можем да се прехвърлим. А след като сме отминали, невали дали то се е разнебито или не. Но е подкрепило нашата тежест, до като се издигнем на друго стъпало.

Надеждата надвишава опитността, защото това което прави живота наистина голямо е нашия непогрешим отказ да останем победени от опитността. Ние притежаваме едно благородно твърдоглавство на духа, което не позволява на опитността да направи от нас страхливци. Надеждата е всъкога на коримилото и ако пропуснем едно пристанище, не губим желанието да потърсим друго.

Чудно е, какви дребни неща оживотворяват надеждите ни: една блага дума, любезен поглед, една нота отна глас, една величествена гледка или скромно възвишен подвиг.

Едно желание може да се изпълни или не, но трябва да помним, че докато понъкога една надежда остане безрезультатна, друга пък ни изненадва с радост, каквато никога не сме посмисляли да очакваме.

Без надеждата, без тоя освежителен за духът поток, без тая крепителна искра, живота би бил непоносим.

Радост, доверие, упование, благодат на сърдцето — тези сж цвятта на надеждата. Н.

Полезни съвети

Мискетово вино

Всѣки може да си приготви мискетово ароматично вино по следуюция начинъ: Слагаме въ чистъ бурканъ 20 гр. пречистенъ и сухъ бѣзовъ цвѣтъ, заливаме го съ литъръ добротъ качествена ракия и оставаме да кисне единъ месецъ, следъ изтичането на който наливаме чаша отъ тая течностъ, въ единъ литъръ чисто вино прибавяме 60 гр. теменуженъ сиропъ и образуваното вино наливаме въ бутилки, които добре запакуваме и засмолваме. Следъ други два мѣсеца ще имаме чудесно мискетово вино.

Редовенъ ежедневенъ автомобиленъ рейсъ
Варна — Провадия — Айтось — Бургазъ
Тръгва всѣка сутринъ 8 ч. отъ агенция „За всичко“.

Вино „Мадейра“

Взимаме 250 гр. захаръ, 250 гр. сухи смокини 15 гр. липовъ цвѣтъ, 1 гр. алой (сабуръ) счукаме грижливой всичко, размѣсваме го и го изсипваме въ 3 литра бѣло вино, което туряме на огъня да заври нѣколко пжти сетне филтрираме. образуваната течностъ, прибавяме половинъ литъръ чистъ спиртъ оставяме го да престои 15 дена и следъ изтичане на това врѣме копваме течността въ бутилки, които херметически запущваме. Следъ изтичане на други два мѣсеца ще имаме чудесно мадейско вино.

Запазване свѣжестта на цвѣтето

Откъснатитъ цвѣтъ могатъ да стоятъ 15 дни свѣжи, ако ги наотримъ въ единъ литъръ вода въ която има изсипани 5 гр. нишадъръ.

ХУМОРЪ

с к и ц и

Генето Благочестивий с. Влахларъ.

Далъ е трайни доказателства за съюза на преданостъ, за върна служба на съюза. Не парадиратъ съ помощта на кметската си мѣсто. Действува по свое усмотрение, разбираше, разсуждение и заключение. Смѣта се за щастливъ въ нещастията да бѣде сиромашъ, но въ нужда намира му цаката. Макаръ че е голъ като кремъклия пшцовъ, но е сербъзъ като арнаутина. Каже ли бениета му хуже губернаторско, ще му мабъри колая.

Трогаелно е последователно въ изискванията си: да не остане назадъ отъ другаритъ си земледѣлци и за да отиде на конгреса, готовъ бѣ и чергитъ да продаде.

Фирма позната е въ цѣлия край. Въ очитъ на опозицията минава за върно псе и кабилъ биха били, да имаха повече хора отъ той калибъръ.

Н. Камчийски.

Четете в-къ „Народна Воля“

Пивница „Сладка дума“

(Срещу Девическата гимназия) на

Коста Щеревъ

ПУСТНА

== БѢЛИТЪ ВИНА ==

на

ВЕЛИЗАРЪ ВЕЛИЗАРОВЪ МАГДАГЪОЗА

Винаги най-разнообразни закуски отъ най-големиятъ майсторъ.

Радио-концерти въ всѣко време на деня.

Важно за намчийския край

за селата: Старо Орѣхово, Ново Орѣхово, Фандѣклий, Абдикой, Арнаутларъ, Долонъ Чифликъ, Пода, Ясѣбашъ и др.

Голѣмъ изборъ отъ разни платове, при шивачницата на

Илия Парушевъ

с. Старо Орѣхово

Крои и шие по последнитъ модни журнати. Задоволява и най-изтънченитъ вкусове. Журната чиста и акуратна. Едно посещение увѣрява всѣкого. 1—2

огледъ на бждащитъ постройкы — частни и обществени, които ще изникнатъ споредъ строителенъ планъ, правенъ отъ немски инженери. Така ще изчезнатъ всички хълмове и поляни, като предварително разбира се бждатъ нивилирани. Сигурно не следъ дълго градътъ ще има своя завършенъ видъ. Преустройването му е започнато отъ 1921 год. и върви бързо. Отъ тогава и нарастването на населението се е засилило. Презъ 1928 година е броилъ 78,000 жители, а днесъ — 85,000. Преобладаващиятъ елементъ е турския и далечъ нѣмстративно се хвърля въ очи въ старата турска столица. Друго характерно за всѣки турски градъ, липсващо въ Ангора, е минаретата. Тукъ има малко джамии, а отъ когато е почнато преустройването не е построена нито една нова.

Въ култрно отношение Ангора се стреми да се изравни съ Цариградъ — възела на велика култура. И въ това от-

ношение не ще закъснее много, защото днесъ тя представлява средище на новитъ интелегентни сили на нацията и онова, което може да бжде вихра въ културния пжтъ на народа, което може да помита и да твори е въ Ангора. Ще си позволимъ тукъ да отбележимъ между скобки, че по настоящемъ тамъ излизатъ само два вестника, които почти не стигатъ до Цариградъ и необяснимо е защо до сега и въ това отношение не се е действувало съ същия темпъ, като се знае че пресата е сжщественъ и необходимъ елементъ за всѣко управление, още по вече каквото е днесъ турското — на реформи и, че тя трѣбва да бжде близо до него. Ние не знаемъ дали разстоянието по този начинъ не раздвоява центъра. Все пакъ измивания пжтъ отъ новата властъ е вече доста дълъгъ за да е могла да прецени това положение и ако го търпи сигурно е, защото то не съставлява нѣкаква пречка въ ней-

ната деятелност при условията въ които тя работи. Това оставя, обаче, още впечатление, че просвѣтния центъръ и въ новата държава по настоящемъ е Цариградъ.

Все пакъ най-новото въ нова Турция е безспорно „новия духъ“ и той най-силно се чувствува въ Ангора. Цѣлата страна обаче не е останала назадъ. Благотворното влияние на управлението е почувствувано отъ народа, който дава масово подкрепата си на управниците, които иматъ голѣмата амбиция, проличаваща отъ всѣки разговоръ съ тяхъ, да творятъ блага, да създаватъ условия за добро сжществуване на своя народъ, да вършатъ нѣщо наистина полезно за човѣчеството.

Приключваме бележитъ си съ общо добро впечатление и съ възхищение отъ уредбата на новата държава, пожелавайки успехи въ предназначена дейностъ по пжтя на културата и прогреса за общото добро и свѣтовния миръ.

САМО ЗА НАРОДА!

ВЪ НАРОДНАТА БИРАРИЯ

„ПРИЯТНА ПОЧИВКА“

подъ звуцитъ на оргиналния отличенъ оркестъръ

„БЪЛГАРСКИ ЛЪВЪ“

при диригентството на любимеца на софиянци

г-нъ П. СЕМЕРДЖИЕВЪ

ИЗВЕСТНИЯ

бай Леню,

задоволява и най-изтънченитъ вкусове на публиката.

Само въ „Приятна почивка“ всѣки може да се чувствува като у дома си и да изпита най-приятното удоволствие отъ музика, напитки и закуски.

Всѣка вечеръ най-модерни български и италиански шлагери отъ

г-жа **Джазъ Анета,**

а тъй сжщо и духовити куплети отъ известния на варненци

комикъ **Малкия Йорданчо**

Посетете за да се увѣрите!

Магазинъ „ШОСИ“

Най-нови модели грамофони „ЗОНГСТЕРЪ“ на неимовѣрно евтини цени.

ГРАМОФОННИ ПЛОЧИ НАЙ-ПОСЛЕДНИ НА ПЖТЪ

Д-ръ Кирилъ Йордановъ

ред. сп. „ПРИРОДЕНЪ ЛѢКАРЪ“ се завърна отъ Германия.

Приема болни 8—10 и 3—8 ч. бул. „Мария-Луиза“ 34 — Варна.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 14090

Гр. Варна, 1. VIII. 1932 година.

Въ допълнение на обявление № 12869 отъ 13. VII. 1932 година, прбликувано въ Държавенъ вестникъ, брой 89 отъ 23. VII. 1932 г. обявява се на интересувашитъ се, че на 24. VIII. 1932 год. отъ 9—10 часа въ Варненското данъчно окръжно управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция, за продажба на 3 общински мѣста: кв. 150/12. 287/6, 353/16. Първоначална цена се опредѣля отъ тържната комисиия. За провочување залогъ 10% въ банково удостоверение и документи съгласно законъ за бюджета, отчетността и предприятията. Всички разноски сж за смѣтка на купувачитъ. По-емнитъ условия могатъ да се видятъ въ общината.

ОТЪ ОБЩИНАТА